

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1269824/3

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערער: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד לורי גיזלר)

נגד

המשיבה: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד רוברט ליכט פטרן)

הנדון: דחיית בקשת מייצג להשתחרר מייצוג סמוך לדיון ולדחותו עד לאיתור מייצג חלופי

החלטה

לפני בית הדין מונחת הודעתה – בקשתה של עו"ד לורי גיזלר, באת כוח המערער, המודיעה על התפטרותה מטיפול בתיק והמבקשת לדחות הדיון הקבוע למחר, עד שמרשה ימצא בא כוח אחר שייצגו.

לטענתה אין ביכולתה להופיע בפני הרכב שבו מכהן הרב בן יעקב, עקב יחס לא נאות ולא ראוי שקיבלה ממנו, לטענתה, בתיק אחר שבו הופיעה לפניו בבית הדין האזורי בתל אביב. בקשתה לפסילת הרב בן יעקב בתיק הנזכר נדחתה בהחלטת הרב בן יעקב וכן בערעור שהוגש לפני נשיא בית הדין הגדול הגר"ד לאו. יש לציין שהרב בן יעקב בהחלטותיו הבהיר חזור והבהר שאין לו דבר אישי נגד עורכת הדין, התנהלותו בתיק הנ"ל הייתה בנסיבות תיק זה, ואין זה משליך על יחסו כלפיה בתיקים אחרים אם התנהגותה תהיה כמצופה מכל עורך דין ומייצג.

נקדים ונאמר: אין ספק שאין אפשרות להכריח מייצג להופיע לפני דיון או שופט אם לדעתו יש יריבות בינו לדיון או לשופט וכי אם הוא מרגיש כך – זכותו, ואולי גם חובתו, להתפטר מייצוג.

אומנם במה דברים אמורים? כשהתפטרות עורך הדין היא זמן רב לפני מועד הדיון באופן שמרשו יוכל לקבל את הייצוג הראוי. אך במקרים שבהם ההתפטרות היא יום לפני מועד הדיון, כשבמעשה זה רוצה עורך הדין להכריח את הרשות השיפוטית לבטל את הדיון, ומשכך לפגוע בהליך השיפוטי – דבר זה אינו ראוי ואין מקום שבית הדין יענה לבקשתו להפסיק הייצוג.

סעיף 13(ג) לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), תשמ"ו – 1986, קובע: "היה עניין תלוי ועומד לפני בית המשפט, לא יפסיק עורך דין לייצג את לקוחו אלא בכפוף להוראות כל חיקוק." כל חיקוק.

בענייננו החיקוק הרלוונטי הוא תקנה 473(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, הקובעת: "[...] אין עורך הדין רשאי להסתלק מן התובענה אלא ברשות בית המשפט או הרשם שלפניו היא תלויה ועומדת." כל חיקוק.

אחד השיקולים שיש לשקול בדיון בבקשת עורך דין להרשות לו להשתחרר מן הייצוג הוא שיקול הדחייה בהמשך ההליך המשפטי. מערכת המשפט אינה יכולה להרשות לעצמה ביטול

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מועדי דיונים כשאין אפשרות 'למלא חללים' בהתראה קצרה. ישנו גם אינטרס של הצד האחר להתדיינות, שלא אחת אינו מעוניין שהדיון יידחה. שיקול נוסף הוא השלב בו נמצא ההליך. כך לדוגמה אם ההליך נמצא בראשיתו וטרם נשמעו מרבית העדים, נראה כי הנטייה להתיר את שחרורו של עורך הדין תהיה רבה יחסית. לעומת זאת, במצב שבו הסתיים שלב שמיעת העדים והמשפט עומד על סף סיום, נכונות בית המשפט להיענות לבקשת עורך הדין לשחררו מייצוג תהיה קטנה יותר.

כך גם בתקנות החדשות, תקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט – 2018:

הפסקת ייצוג של עורך הדין

172. בעל דין שמייצגו עורך דין רשאי לבטל את יפוי הכוח של עורך דינו, ובלבד שנמסרה הודעה על כך לבית המשפט ולכל שאר בעלי הדין; עורך דין רשאי להפסיק את הייצוג ברשות בית המשפט בלבד.

אומנם התקנות הנ"ל אינן חלות על בתי הדין הרבניים, אך בית הדין הרבני רשאי ללמוד מהן בדרך היקש. איננו מביעים דעה אם הפסקת הייצוג בבית הדין ללא רשות תהיה בגדר עבירה אתית לפי כללי האתיקה של לשכת עורכי הדין, אך אנו סבורים כי הפסקת ייצוג 'מהיום למחר' באופן המעמיד את בית הדין בדילמה אם לקיים את הדיון בהיעדר ייצוג לבעל דין או לדחות את הדיון מצדיק פסיקת הוצאות אישיות נגד עורך הדין.

לפיכך, אנו מורים כי הדיון מחר יתקיים במועדו. אם עורכת הדין גייזלר לא תייצג מחר את מרשה ולא יהיה למרשה ייצוג בידי עורך דין אחר, עשוי בית הדין לחייב את עו"ד גייזלר בהוצאות אישיות.

ההחלטה מותרת בפרסום בהשמטת שמות הצדדים.

ניתן ביום ה' באדר התשפ"א (17.2.2021).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה